

Meer ruimte én meer beperkingen

Vaccinatie geeft veel mensen meer bewegingsvrijheid, in elk geval gevoelsmatig. En toch worden allerlei beperkingen van onze vrijheid steeds zichtbaarder.

In ons dichtbevolkte Nederland heeft het coronabeleid van de afgelopen anderhalf jaar niet geleid tot wat nu in Suriname gebeurt. Overbelaste ziekenhuizen daar sturen getroffen en naar huis om te sterven. Onze zorg voor de zorg blijft belangrijk, maar in Nederland lijkt inmiddels meer lucht en ruimte.

Welke *beperkingen* bedoel ik dan? De afgelopen maanden en weken rollen de berichten over elkaar heen over afnemende of onvoldoende beschikbaarheid van bijvoorbeeld... computerchips. Tja, die zitten in erg veel producten. Dat merk je dus (zie bijv. www.consumentenbond.nl/laptop/chiptekort-zorgt-voor-leverproblemen-bij-veel-producten).

Hartinfarct in wereldhandel

Omdat een containerschip dwars lag, de *Ever Given* in het Suezkanaal, bleken allerlei spullen een tijd niet leverbaar. Zelfs zoiets Nederlands als fietsen – die ergens in de (Chinese) wereld in elkaar worden gesleuteld. Deze *Ever Given* werd zo symbool van een soort hartinfarct in de wereldhandel. En dit ging niet om grondstoffen die opraken, maar om het vervoeren van tussen- of eindproducten.

Of neem het Nederlandse aardgas – waar we erg veel erg snel van verstookt hebben. De aardgasbaten leverde een mooie staatskas op, een vette verzorgingsstaat. Maar nu? Hoe betalen we nu de zorg, of ons onderwijs? En willen we van Russisch gas afhankelijk zijn...? In Spanje is daardoor nu al gedoe over de stijgende aardgasprijzen waardoor mensen in de knel komen. En dat nog los van sowieso het gebruik van fossiele brandstoffen (ook kolen en olie) en de uitstoot daarvan. Plafonds in CO₂ en stikstof begrenzen landbouw en huizenbouw. Waarom reden we ook al weer maximaal 100 km/uur op de snelweg?

Laatste voorbeeld: papierpulp blijkt schaars (zie bijv. nos.nl/artikel/2394045-papiertekort-groot-probleem-voor-boekensector-sommige-titels-even-niet-voorradijg). Het karton dat nodig is voor thuisbezorg-dozen werkt door in de beschikbaarheid en prijs van papier voor boeken. Corona stimuleerde dit thuisbezorgen. Maar wie had dit effect voorzien?

Persoonlijk realisme

Niet alleen onze planeet blijkt dus een spinnenweb, waarin alles met alles samenhangt. Gedoe in China of Amerika, of Egypte, betekent gedoe her en der. Onze planeet heeft grenzen en beperkingen. Hittegolven, wateroverlast en zeespiegelstijging raken mensenlevens. Maar ook op nog persoonlijker vlak blijken mensen beperkt. Wie zichzelf teveel belast, nadert een burnout. Zelfs of juist twintigers en dertigers grossieren daar inmiddels in. In Den Haag ontdekken ministers en parlementariërs dat het niet normaal is om na 24:00 uur in de Kamer gewoon door te vergaderen. Wat dacht je van 22:30 als einde van een vergaderdag, trouwens? Wat niet kan, kan niet.

Blijkbaar moeten we dit realisme met z'n allen leren. Ik ook zelf. Niet alles kan. Op en met planeet aarde niet. Met mijn eigen lichaam geest niet. Mentaal niet.

Als corona ons dit realisme leert, zijn we toch een stap verder. Ik ook. Al vind ik het lastig. Onbegrensde ruimte en vrijheid klinkt nu eenmaal aanlokkelijk. Zooo jaren zestig...

Rob Nijhoff, 23 september 2021; reacties: predikant@duiven-velp.nl